

{mosimage}Τον Ιανουάριο του 2000, ηγέτες του Charlotte της Βόρειας Καρολίνας, προσκάλεσαν το αγαπημένο τους «παιδί, Billy Graham, σε γεύμα που διοργάνωσαν προς τιμή του (Ο Billy Graham είναι τώρα 91 χρονών και πάσχει από τη νόσο Parkinson).

Ο Billy Graham αρχικά ήταν διστακτικός στο να δεχθεί λόγω της ασθένειάς του. Όμως, οι ηγέτες του Charlotte του είπαν: «Δεν έχουμε σκοπό να αναλάβετε την εκδήλωση, απλά ελάτε και αφήστε μας να σας τιμήσουμε. Έτσι ο Billy Graham δέχτηκε. Αφού ειπώθηκαν πολύ καλά λόγια για το πρόσωπό του, ο Dr. Graham ανέβηκε στο βήμα, και κοιτάζοντας τα πλήθη είπε: [...]

«Θυμήθηκα σήμερα τον Albert Einstein, τον μεγάλο φυσικό, που τιμήθηκε αυτόν το μήνα από το περιοδικό Time, ως η πιο σημαντική προσωπικότητα του αιώνα. Κάποτε, ταξίδευε ο Einstein, με τρένο από το Princeton, όταν μπήκε ο ελεγκτής και άρχισε να ελέγχει τα εισιτήρια όλων των επιβατών. Κάποια στιγμή έφτασε ο ελεγκτής και στον Einstein. Τότε αυτός αναζήτησε το εισιτήριό του στην τσέπη του σακακιού του. Δυστυχώς, όμως, δεν μπόρεσε να το βρει. Στη συνέχεια έψαξε στις τσέπες του παντελονιού του, αλλά και πάλι δεν φάνηκε τυχερός. Το εισιτήριο δεν ήταν ούτε εκεί. Έτσι, έψαξε στον χαρτοφύλακά του, αλλά ούτε εκεί το βρήκε. Τότε κοίταξε στη θέση, δίπλα του, αλλά, δυστυχώς, δεν ήταν ούτε εκεί.

Ο ελεγκτής είπε: «Dr. Einstein, ξέρω ποιος είστε. Όλοι ξέρουμε ποιος είστε. Είμαι σίγουρος ότι έχετε αγοράσει το εισιτήριο. Μη ανησυχείτε που δεν το βρίσκετε».

Ο Einstein κούνησε το κεφάλι του με ευγνωμοσύνη. Ο ελεγκτής συνέχισε τον έλεγχο των εισιτηρίων στους υπόλοιπους επιβάτες. Καθώς ήταν έτοιμος να αλλάξει βαγόνι, κοίταξε τριγύρω και είδε τον μεγάλο φυσικό γονατιστό στα τέσσερα να ψάχνει κάτω από τη θέση του για το εισιτήριο.

Ο ελεγκτής τότε έτρεξε προς τον Einstein και του είπε: «Dr. Einstein, Dr. Einstein, μην ανησυχείτε. Ξέρω ποιος είστε. Δεν υπάρχει πρόβλημα. Δεν χρειάζεστε το εισιτήριο. Είμαι σίγουρος ότι το έχετε αγοράσει.

Ο Einstein τον κοίταξε και του είπε: «Νεαρέ μου, και εγώ ο ίδιος ξέρω ποιος είμαι. Αυτό που δεν ξέρω είναι πού πηγαίνω.

Αφού είπε αυτά, ο Billy Graham συνέχισε: «Βλέπετε το κοστούμι που φοράω; Είναι καινούργιο. Η γυναίκα μου, τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου μου λένε ότι έχω γίνει τσαπατσούλης στα γεράματά μου. Συνήθιζα να είμαι πιο σχολαστικός. Έτσι πήγα και αγόρασα ένα νέο κοστούμι γι' αυτό το γεύμα και για άλλη μία περίπτωση.

Ξέρετε ποια είναι η άλλη περίπτωση; Αυτό είναι το κοστούμι με το οποίο θα με τοποθετήσουν στον τάφο. Όμως, όταν ακούσετε ότι πέθανα, δεν θέλω να θυμηθείτε αμέσως το κοστούμι που φοράω. Θέλω να θυμηθείτε το εξής: «Όχι μόνο ξέρω ποιος είμαι... αλλά, ξέρω και πού πηγαίνω».